

prima instanță - E. Palanciuc,
instanța de apel –I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Patlati Iurie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Patlati Iurie împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Patlati Iurie, și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 06 august 2015,

c o n s t a t ă :

La 21 octombrie 2014 Patlati Iurie s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău în care a solicitat obligarea Primăriei mun. Chișinău să elibereze certificatul de urbanism pentru proiectarea unui centru de creație a copiilor S+P+3E+T pe lotul de teren cu nr. cadastral 0100111231 situat pe bd. Dacia, f/n, mun. Chișinău.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, la 19 septembrie 2014, s-a adresat către Primăria mun. Chișinău cu cerere prin care a solicitat eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea unui centru de creație a copiilor pe lotul de teren cu cadastral 0100111231 din bd. Dacia. mun. Chișinău, ce îi aparține cu drept de proprietate, la care a anexat extrasul din Registrul bunurilor imobile, eliberat de către Oficiul cadastral teritorial, însoțit de planul cadastral, buletinul de identitate, schița de proiect avizată de arhitectul-șef la și avizul de expertiză arheologică emis de către Agenția Națională Arheologică, îndeplinind toate condițiile necesare pentru eliberarea actului solicitat.

Invocă că prin răspunsul Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare a Consiliului mun. Chișinău nr.21/5781 din 29 septembrie 2014, i-a fost refuzată eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea obiectivul solicitat, pe motiv că terenul este amplasat în zona de reglementare urbanistică „S”, ce nu permite clasificarea

în zone de locuire, comerciale ori industriale, lotul de pământ respectiv este traversat de rețeaua de canalizare pluvială și conform deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 6/8 din 14 aprilie 2014, a fost eliberat certificatul de urbanism nr.198/12 din 17 aprilie 2012 și autorizația de construire nr.235 din 09 iunie 2014 pentru proiectarea și construirea unui liceu specializat privat pe terenul cu nr. cadastral 0100111030 adiacent celui privat.

Consideră răspunsul Primăriei mun. Chișinău ilegal, deoarece conform art. 4 alin. alin.(1), (6) și (7) al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, certificatul de urbanism pentru proiectare se elaborează în baza documentației de urbanism și de amenajare a teritoriului de către organele locale de arhitectură și urbanism din cadrul administrației publice locale. În cazul emiterii certificatului de urbanism pentru proiectare pentru imobilele/terenurilor amplasate în zonele asupra cărora s-au instituit prin documentația de urbanism și de amenajare a teritoriului un regim special, emitentul va obține avizele prevăzute de legislație.

Susține că drept temei pentru respingerea cererii de eliberare a certificatului de urbanism și a autorizației de construire servește neîndeplinirea de către solicitant a condițiilor de eliberare a acestora stabilite prin lege. Refuzul eliberării în termenul prevăzut de lege a certificatului de urbanism, respectarea procedurii de emiterie și conținutul certificatului de urbanism tot pot forma obiectul unei acțiuni în instanța de contencios administrativ, iar în ipoteza acțiunii directe împotriva refuzului nejustificat de emiterie a certificatului de urbanism, dacă instanța va constata caracterul nejustificat al refuzului, atunci va obliga autoritatea să emită certificatul de urbanism.

Menționează că refuzul emiterii certificatului de urbanism din motiv că construcția centrului de creație a copiilor nu cade sub incidența zonei de reglementare urbanistică „S” este una nejustificată. Centrul de creație a copiilor este un obiectiv din categoria instituțiilor de educație, care conform explicației din Regulamentul local de urbanism al mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr.22/40 din 25 decembrie 2008, poate fi construit în zona cu codul „S”.

Invocă că conform schiței de proiect avizate de arhitectorul-șef al mun. Chișinău, centru de creație a copiilor urmează a fi construit până la rețeaua fluvială și prin urmare, funcționalitatea acestei rețele nu va fi afectată de construcția acestui centru.

Decizia Consiliului mun. Chișinău nr.6/8 din 14 aprilie 2014, baza căreia a fost eliberat certificatul de urbanism nr.198/12 din 17 aprilie 2012 autorizația de construire nr. 235 din 09 iunie 2014 pentru proiectarea și construirea unui liceu specializat privat pe terenul cu nr. cadastral 0100111030 adiacent celui privat, nu există.

Menționează că la moment, strada de cartier este construită, iar construcția preconizată pentru care s-a solicitat certificatul de urbanism este amplasată în limitele terenului privat și cu respectarea normelor în vigoare și nu va afecta nicidecum viitoarea construcție de pe terenul cu nr. cadastral 0100111030, respectându-se toate normele necesare.

Consideră că răspunsul nr.21/5781 din 19 septembrie 2014 este ilegal și emis contrar prevederilor legale. Eliberarea certificatului de urbanism ține exclusiv de competența Primăriei mun. Chișinău și/sau subdiviziunilor acesteia și nu de subdiviziunile Consiliului municipal Chișinău.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 10 decembrie 2014 (f.d.19) Patlati Iurie a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Consiliului municipal Chișinău nr.21/5781 din 29 septembrie 2014 și obligarea Primăriei mun. Chișinău de a elibera certificatul de urbanism pentru proiectarea unui centru de creație a copiilor S-t-P+3E+T

pe lotul de teren cu nr. cadastral 0100111231 din bd. Dacia, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 06 august 2015 acțiunea înaintată de către Patlati Iurie fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, s-a respins apelul declarat de către Patlati Iurie și s-a menținut hotărârea judecătorie Centru mun. Chișinău din 06 august 2015.

La 11 februarie 2016, Patlati Iurie a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerînd casarea Deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015 și hotărârea judecătoriei Centru mun. Chișinău din 06 august 2015 și emiterea unei decizii de admitere a pretențiilor înaintate.

În motivarea recursului recurentul a indicat că nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare, fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt.

Susține că instanța de apel urma să dispună încetarea procesului conform art. 265 lit. a) Codul de procedură civilă în cazul în care a considerat că răspunsul Consiliului mun. Chișinău nr.21/5781 din 29 septembrie 2014 nu constituie obiect al acțiunii în contenciosul administrativ, dar nu să judece pricina în fond.

Totodată menționează că instanțele ierarhic inferioare la examinarea cauzei și emiterea unei soluții de respingere a acțiunii nu au indicat exact lipsa actelor care urmau a fi anexate la cerere, și au examinat cauza fără a intra în esența acesteia.

Consideră recurentul că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare îi încalcă dreptul prevăzut de art.1 al Protocolului 1 din Convenție, deoarece prin refuzul autorităților locale de a elibera certificatul de urbanism, se generează calitatea sa de victimă a unei ingerințe în exercițiul folosinței bunului său, cu consecințe păgubitoare și pe planul concretizării dreptului de dispoziție asupra acestuia, echivalând cu o exproprierie formală.

Menționează că instanțele investite cu judecarea fondului au dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei, au ignorat augmentele și probele indicate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, cauza fiind examinată superficial fără a fi analizate toate aspectele esențiale ale pricinii.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d.85), decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 11 decembrie 2015, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 11

februarie 2016 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucru, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Patlati Iurie în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Patlati Iurie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari